

forekommer det Mindretallet at være absolut forkasteligt, om dette Ting renoncerede paa sin hidindtil ubestridte Besøjselse i Jærnbane-sager og lagde disse, for saa vidt angaar Ketten til at bevilge Koncession paa Privatbaner, over i Administrationens Haand. Og med Hensyn til Fordringen om ubegrænset Optagelse af Statslaan uden Rigsdagens Beslutning, da har Mindretallet vanskeligt ved at finde en passende parlamentarisk Betegnelse for den Driftighed, som Regeringen viser ved at stille en saadan Fordring paa en Tid, da den hele Finansadministration er en reel Krænkelse af Rigsdagens grundlovmæssige Bevillingsmyndighed.

Naar, trods det anførte, Mindretallet har medvirket i en detailleret og saglig Behandling af Lovforslaget, har det været ledet af den Opfattelse, at ingen — det være sig en nok saa ringe — Lejlighed til at bringe et Udbytte frem af Rigsdagens Forhandlinger, burde lades upaaagtet. Mindretallet turde nemlig ikke paa Forhaand afvise den Mulighed, at Regeringen vilde opgive de ovenfor nævnte Krav om Magt-udvidelse paa Rigsdagens Beføstning, og vilde under denne Forudsætning gøre sit til, at man kunde naa det i Lovforslagets Motiver angivne Formaal med Loven: En i det hele regelbunden Behandling af Planerne om Anlæg af Privatbaner.

Under Forhandlingernes Gang har Mindretallet imidlertid faaet en grundet For-modning om, at Regeringen, for at opnaa det paaberaabte Formaal, anser det nødvendigt at fastholde Fordringerne om, at Rigsdagen giver Afkald paa sine hidtil hafte Rettigheder til at bevilge Jærnbaneconcessioner og Statslaan, for saa vidt angaar Tilskud til private Jærnbaneanlæg.

Herester vilde Mindretallet finde, at det mest passende Svar, Folketinget kunde give paa Regeringens udfordrende Holdning i denne Sag, var det at nægte Lovforslaget videre Fremme. Naar Mindretallet dog unblader principalt at stille Forslag herom, sker det for at bevare Muligheden af en Be-

handling af Lovforslagets saglige Djemed, efter at Regeringens Fordringer om Selv-raadighed over Jærnbanenettets videre Ud-vikling ere fjernede. Mindretallet foreslaar derfor principalt, at disse Fordringer af-slaas, idet man indstiller §§ 1 og 8 til For-kastelse. For det Tilfælde at nogen af disse to Paragraffer vedtages, foreslaar Mindre-tallet, at der nægtes Sagen Overgang til 3dje Behandling.

Udvalget har været enigt om at fore-slaa Lovforslaget begrænset til 1ste Ok-tober 1897.

Ændringsforslag.

Af et Mindretal (Buss, Bønløkke, Fogt-mann og Korsgaard):

Til § 1.

1) Paragraffen udgaar.

Til § 2.

2) Ordene i første Linie „efter § 1“ udgaa.

Af Udvalget:

3) I Stedet for Ordene i 1ste og 2den Linie: „paa en efter Indenrigsministerens Skøn fyldestgørende Maade oplyse“ sættes: „for Indenrigsministeriet fyldestgørende op-lyse“.

Af et Flertal (Naberg, N. Andersen, Buss, Bønløkke, Clausen, Feldthusen, Fogtmann, Højmark, S. Sørensen og Korsgaard):

4) Punkt c. affattes saaledes: „at der fra Banens Anbning af det aar- lige Driftsoverstud opspares et Reserve- og